

חג פסח שמח

דוד אלמן

חג פסח שמח

התמונות לעיל הן ממראות הימים האלו: סדר פסח בקיבוץ. היום שאחרי, במשק הילדים,

מקום שמזמן הפך למרכז ארועים חברתיים. טיולי אופניים ורכיבה על סוסים וכמובן טיולים רגלים ועוד. כמובן יש לציין גם את הפינה הארכאולוגית ההולכת ומתממשת לה אפילו בימים אלה ביזמתו של טומי ומספר עוזרים לידו.

ולעיניני דיומא, כלומר חג הפסח, חג החרות, חג המצות וחג האביב:-

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנים משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו קלנו חכמים, קלנו נבונים, קלנו זקנים, קלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

השאלה הנשאלת היא כמובן האם באמת יצאנו ממצרים? ומהי למעשה אותה יציאת מצרים? מבחינתי זו ההתעלות על פחדים, רגשות, זעם וכעס, "עקרונות" או בקצור כל מה שיכול לשעבד אותנו. איכות חיים כשהמסגרות השונות, החוקים והמגבלות הן צורך והשאלה מאיזה צד של הגדר אנחנו נמצאים?

והיא שעמדה לאבותינו ולנו! שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

טוב, בראק אובמה הוא לא בדיוק מצילנו ואולי כדאי לנו לזכור שאנחנו לא בלתי פגיעים גם היום ותמיד יהיה כנראה אותו פרעה, עמלק, המן, היטלר או אחמדיניג'אד שירצה להעלים אותנו ממפת האנושות. כדאי לזכור את זה.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים, שנאמר: ואמרתם זבח פסח הוא ליי, אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים, ואת בתינו הציל, ויקד העם וישתחוו.

פעם העם שלנו האמין במשהו גדול מעצמו. פעם לעם שלנו היתה הענווה לאמר שאנחנו לא הכי, הכי בעולם. צניעות בימינו היא מצרך נדיר בעיקר בעולם הפוליטי.

לשנה הבאה בירושלים הבנויה.

אישית לא בא לי על ירושלים כעיר אבל כרעיון יש בזה משהו. עובדה שהעם שלנו שרד שנים רבות עקב התקווה לשוב לירושלים באחד הימים. לדעתי מדובר בירושלים כסמל של צדק ולאו דווקא לבנים בטון וגבס. ירושלים של מעלה יותר מאשר ירושלים של מטה. עולם הרוח כנגד עולם החומר ומה לעשות הם באמת ניגודים במקרים רבים

מכל מקום שיהיה לכולנו חג שמח, שקט ומקור לתקווה לימים טובים גם בעתיד

דוד אלמן

אחד באפריל

ומשהו קצת פחות משעשע
זוכרים את המרכולית?
היום היא (ה"אלונית") מחוייבת בכשרות
והתוצאה לפניכם

נו, שוין!!
התחרדנו, ונחרדנו
חג שמח מה שאפשר